

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

32. Venit ad vos Ioannes in via iustitiæ, & non credidistis ei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Christo testimonium necessario accepissent, deque eius legitima & summa potestate nunquam verbum mouissent. Est ergo quaestio de potestate docendi legitima; sed contra eos proponenda, de quorum potestate dubitare licet; & ab iis mouenda, qui tantam rem iudicandi & discernendi facultatem habent. Vtrumque hodie haeretici confundunt, rebellium in morem, qui de legitima potestate aut nullam quaestionem fieri volunt (quia ea se carere vident) aut ipsi de ea iudicium ferre contendunt, vt ea quae legitima est, hac arte conuulsa, seipfos intrudant; & deiectis magistratibus, Reip. gubernacula teneant.

32. *Venit ad vos Ioannes in via iustitiae, & non credidistis ei.*

ARguit hoc loco Christus Pharisaeos quod Ioanni Baptista vitam apud eos irreprehensibilem agenti, qui in summa victus ac vestitus asperitate, & vt alibi dixit, *neque manducans neque bibens*, id est, a communi hominum cibo ac potu abstinens, maximum iustitiae, id est, pietatis & sanctitatis exemplum praebuisset, docenti tamen & facienti non crediderint, nec poenitentiam egerint. Sic enim intelligit Christus Ioannem in *via iustitiae venisse*, sicuti alibi eundem semper praedicat non solum a doctrina, sed etiam a singulari vitae sanctitate: *vt non esse hominem mollibus vestitum, non arundinem vento agitatam, non esse eo maiorem inter natos mulierum: denique fuisse lucernam ardentem & lucentem: ardentem in feruore & zelo praedicationis, lucentem admirabilis vitae exemplo.* De hac via iustitiae quam Ioannes tenuit, dicit D. Bernatdus, *quod ab ortu vitae suae usque ad occasum, forma vitae & informatio morum fuerit, virginitatis speculum, Martyrum lumen, anachoretarum principium, orbis exemplum, iustitiae principatus.* De eadem Cyrillus Hierosolymitanus scripsit, *Ioannem exercitationis typum in seipso monstrasse.* Gregorius quoque Nyssenus, eandem iustitiae viam expendens, ait de Ioanne, *Nulla in re diuina minus praestitit, quam ceteri qui in exercitio virtutis ante illum extiterunt.*

Sed totum hunc ac perspicuum Christi verborum sensum inuertit egregie Calvinus, totius iustitiae ac sanctitatis iuratus hostis. *Mihi (inquit) nihil aliud sonat iustitiae nomen hoc loco, quam Ioannis doctrinam puram & rectam fuisse, ac si dixisset: nihil fuisse cause cur eam reijcerent Pharisei.* Deinde

Matth. 3.

Ioan. 3.

In Serm. de excell. Ioan. Bapt. Catech. 3. ad illuminatos.

Orat. in laudem Basilij.

Caluini corruptela prodigio 2.

arrogantissimus hæreticus Christi locutionem corrigit. *Plenior* (inquit) *fuisse locutio: Venit Deus iustitia viam Ioannis ore demonstrans.* Hæc est execranda superbissimi & audacissimi hæretici proteruita. Quia viam iustitiæ, quam tenuit Ioannes, in plano & germano verborum sensu tenere non vult, sed quod de vitæ sanctitate dictum est, ad doctrinæ puritatē transferre; nec Christi verba, ut in textu Evangelico iacent, hunc sensum vilo modo admittant; audet homo nefarius, quasi pedagogus discipulum, Christum quid & quomodo loqui debeat, docere. *Plenior* (inquit) *fuisse locutio.* Ergo Christum Dominum plenius loqui homo impiè docebit? Ergo sermo Seruatoris nostri tibi mancus ac mutilus videtur? Sed non est hæc tua sola impietas. Non plenius Christum loqui, sed planè aliud ac diuersum loqui (ò blasphemiam) iubes. Hic enim sermo, hæc locutio, *Venit Deus iustitia viam Ioannis ore demonstrans*, longè aliud ac diuersum dicit, ab eo quod sacer Euangelista habet: *Venit ad vos Ioannes in via iustitiæ.* Agit Christus de via iustitiæ quam Ioannes tenuit, non de ea quam Deus per os eius docuit. Agit de via qua Ioannes ad Iudæos venit (*Venit ad vos*) non de via qua Deus ad Ioannem venit. *Deus iustitia viam Ioannis ore demonstrans*, ad Ioannem venit, ad cor & linguam eius suæ gratiæ luce accessit, non ad Iudæos qui Ioannem non Deum audierunt. Missus est enim

Ioan. 1. Ioannes à Deo ut testimonium perhiberet de lumine, & ut omnes crederent per illum: id est, per os & prædicationem eius. Venit quoque Ioannes ad Iudæos per prædicationem quidem, sed cum admirabili vitæ sanctitate coniunctam, quam vitæ sanctitatem, ad maiorem Pharisæorum condemnationem, *viam iustitiæ*, Christus hic vocat. Rursum in omnibus Ecclesiæ Doctoribus ac Magistris improbis, ac malis mercenariis, avaris, qui non ex charitate, sed per occasionem Christum annunciant, venit Deus ad homines iustitiæ viam annuncians, & per ora eorum Christus predicatur, ut Paulus affirmat, sed ipsi tales Magistri ac Doctores non veniunt ad eos quos docent per viam iustitiæ, verum per viam avaritiæ, aut ambitionis, aut contentionis, aut inuidiæ, aut alterius cuiusquam infamis notæ. Aliud ergo longèque diuersum loqui Christum, ab eo quod verè loquutus est, proteruus impostor Calvinus cogit. Quare verò istud? Quia iustitiæ viam, sanctitatis studium, ferre Calvinus non potest. Sic Lutherus Ioannem ut Doctorem considerare, vitam verò eius minus curare iubet. Deum ait non ad id magni facere quomodo

Calvinus
Christum
ut pedago-
gus disci-
pulum cor-
rigit.

Ioan. 1.

Philip. 1.

In serm. de
nat. Ioan.
Bapt.

mod
hac
42
C
gog
Syn
arip
fia C
Proa
neis
bus
nur
min
buer
Leu
ided
ad C
scop
storn
nitio
puta
ma
ca E
quia
quer
Gen
alif
des
occ
Rur
rum
Chr
post
Chr
vide
toru
& E

modo vivant homines, sed potius eorum spectare doctrinam. Ex hac foetidissima cloaca suum novum sensum suxit Calvinus.

42. Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli.

Quum hæc propheta, eiusque per Christum applicatio, liquidò & perspicuè doceant, Architectos ipsos Synagogæ Iudaicæ Principes sacerdotum, Scribas ac Pharisæos, Synagogæ magistros, Messiam aduenientem reprobaturos; arripit hoc exēplū auidè Calvinus, & suæ suorumq; ab Ecclesia Christi apostasiæ nobile patrociniū hoc esse posse cōfidit. *Schismatis Calviniani patrociniū futile & inane.* Prodigij (inquit) simile est rejici salutis authorē, non ab extraneis, sed à domesticis, neque à stulta plebe, sed ab ipsis Principibus qui gubernacula Ecclesia tenēt. Et paulò post. Hinc colligitur utilis admonitio, non obstare legitimam vocationem, quo minus impij sint ac scelerati Christi hostes, qui ministri esse debuerant. Certe legale sacerdotium diuinitus erat ordinatum, & Levitis permessa erat à Domino potestas regenda Ecclesia. An idè fideliter suo munere functi sunt? An illis obedire pios decuit ad Christum negandum? Eat nuac Papa cum suis cornutis Episcopis, & sibi fidem in omnibus habendam esse iactent, quia pastorum locum occupant. Hæc ille. Hæc utilis Caluini admonitio, est futile & insulsa collectio, est impia & insana disputatio. Pharisæis Synagogæ magistris nihil profuit legitima vocatio, quo minus Christum negarent: Ergo Catholica Ecclesiæ Episcopis & Pastoribus fides habenda non est, quia Pastorum locum occupant. Age, valeat interim consequentia, & in simili concludatur: Ergo Ministris & Pastoribus Geneuensibus, Bernatibus, Tigurinjs, VVittenbergensibus, aliisque in Germania, in Scotia, in Anglia pseudoepiscopis, fides habenda non est, quia isti omnes Pastorum quoque loca occupant, & permittitur illis regendæ Ecclesiæ potestas. Rursum: Seniores populi & tota quoque popularis Iudæorum turba & stulta plebs (quod stultè hîc negat Calvinus) Christum clamoribus pertinacibus reiecerunt, ac ad necem postularunt: Ergo nihil vel magistratum vel totius populi Christiani consensus in causa religionis valere debeat. Non videt insulsus Calvinus eodem argumento aduersus seipsum totumque corpus fidelium concludi posse, quo aduersus Papā & Episcopos ac Pastores Ecclesiæ Catholicæ ille concludit.

Schismatis Calviniani patrociniū futile & inane.

Consequētia Calviniana turpiterudo.